

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **J. K. Z.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, adresa pro doručování: Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2006, č. j. OAM - 832/VL - 07 - ZA05 - 2005, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2007, č. j. 4 Az 41/2006 - 18,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze byla žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2006, č. j. OAM - 832/VL - 07 - ZA05 - 2005, zamítnuta; a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Ve smyslu daného poučení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku městského soudu, jenž mu byl doručen dne 23. 11. 2007, kasační stížnost, která byla stěžovatelem předána k poštovní přepravě 10. 12. 2007 a doručena městskému soudu 12. 12. 2007 (kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděná).

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout, neboť se jedná o lhůtu zákonnou.

Rozsudek byl stěžovateli doručován na uvedenou adresu: H. 441/20, P., kterou žalobce uvádí jako místo současného pobytu v přípise ze dne 10. 10. 2007 adresovaném Městskému soudu. Jak vyplývá z poštovní relace rozsudek - písemnost určenou do vlastních rukou - se nepodařilo adresátu doručit, neboť nebyl na uvedené adrese pobytu zastížen, a proto tato písemnost byla uložena na základě předchozí výzvy na poště dne 13. 11. 2007. Nejvyšší správní soud při svém rozhodování vycházel ze skutečnosti, že rozsudek byl stěžovateli doručen dne 23. 11. 2007 (bylo postupováno v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, podle kterého nebude-li uložena písemnost, která má být

doručena do vlastních rukou, vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.). Na tom nic nemění skutečnost, že si stěžovatel uvedenou písemnost vyzvedl na poště dne 24. 11. 2007.

Stěžovatel byl řádně poučen, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů po doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel však podal kasační stížnost až dne 10. 12. 2007, tedy po marném uplynutí lhůty, jež uplynula dnem 7. 12. 2007.

Městský soud v Praze předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu